

irodalom idejében. De sán már erelen tul volnánk! En' legalább presztér meér
 perfmát kelincsi an irodalmas. Emlekenél sa: hogy néhány év múlva an olvasót-
 i példamutatómat vas to rére marad; e dagály rigtón le fog lókadni. Némi
 divas er most, de máris musádonat leingy előjelet a vassafele' vonulássa. Ad-
 ja isen, ke kgyen igazam; en' legalább ha körönség volnét eze ifonyi lonsár-
 kudasnak e nyeglerejéket háas fondónét; de nyi ler. An irodalomban magában
 min értéles: en', is lehet leuni mindent brimelónét, min a legfőbb jellemeit
 is látkasod. Min beune aen élere, mely egy dret organicus kásban van, hogy
 a beune sámaát kóvanyagot maga erejétől a böné hajja, kóvessé, s töle megka-
 baduljon. Minő embret nőket fel, gyorsan min a kender, kóvassá, sekeresig ei
 jellemeit nétrül. Minő mureát jömet lére?!

Verseim nére baráti tanácsokat kapnak venem, még sem kiolt se-
 sen eligenodni. Régibb verseim legnagyobb része irim legyőrkötlen elötkendél jellemeim,
 sem forma, sem felfogás ki nem elégis, s kénebb vagyos an egész olso' olisóséggel
 befűteni (nyg is ifonyi hiteg van) min modosítás nétrül adni ki. A kenderesre nére
 körönsen tanácsokat a menyire lehet; se így alarod.

I k. Dalok

III k. Regék.

II. Dalok, románor balladák.

IV. k. Répregek.

V. k. Berégek.

Er mind jó leune így, de akkor a II nagyon testes leune, s an V^{re} igen fűlár.
 En' látom hogy igen nehéz len nelem an a dolgok helyesen nyelbe iitni. Meggyó-
 bálom még így: I. Dalok. II Dalok és románor III Regék. IV. Répregek.
 V. Berégek, balladák (vagy megfordítva: Balladák, befűtet) er utólsóba még románor
 is maradt, ha a körönsen egyenlőmet alarom. An öntög kúpi hogy ler. Ha egy
 kötes leune an egész, könyű volna vele bánni. E kértincsen még baráti taná-
 csokat olvárom. Vedd figyelembe: hogy a Berégek kenesen vannak, nem le-
 net egy fűvészi sán, augis sem; a Dalok fele mincegy, ei horra: román balladák
 egyjűt igen jól. meg-leel halaptani, oplatni ömerlen, de hogyan? erről mondám
nygton várom baráti ei tanári (!!!) tanácsokat. Egy köcs kűpián lóda dal; egy
 lehet Répregek; egy Regék; a kender ömerlen regyitni kell; a V^{re}ban a minis-
 tenes inam Dalok ei...? a V^{re}ben Berégek ei...? kóvassá regyitni; nem sa-
 nisan chemias is?

Léviás homoeopathice curákán; an mondám: hogy igen van; vóral

nagynak egy lábiz. Elmoriam neki hogy egykor Mi önévenünk, kamárságim, dees-
le-körön majd önévenünk! ö jó fia készségtelenül. Emese-nek neve nincs igazán, én
arosa épen de épen femmi sem tudok róla; nálad legalább vola egykor, sán irasod is
egymasmal. Azon furfangos orólól iram egyébarám, hogy, ha álalad éren én Érdelem
küldte monne: elhegytelené magái és ima nelem. Azatlan dolgot an egein, nem jut-
sóg hogy nagy legas esinaty kasa, és nelem küldte bogarat emleget. Hogy arosa
kaj, ara tudom; hogy köled elgütelőenül nem el nem hitem, hogy sorábbis alar-nel
örinstorni állinom, ö léged igarim, lelétöl krea és becsül. Igaz pájna neki, ha era meg-
kudra, pedig úgy vétes ellenem valami hogy mégis megírom neki; valami kerek-
inél is a mastrás; s hajna! Kap levedl kemley, arumódon hajba!

abresam a nagy János napján, én is Évánam a mi Évánam, hogy nem tot
jó an gondolkasod!

Abducem Gyulai. Eder Jánoskam, lelet valamine! An emlek beressen és
gyútlógin felfasam; nem szexem anon ufele és csapórti laxyintatás, melyekkel ki-
vált a pesk felitlenel egymást emlegetik is traktátját, ha nem jól vramat egymással;
Hogy Gy. an én letemes nem ösmeri amek feigy hingságát adta; okajásom:
hogy profam se ösmerje. Titenitui alarva anon kellemteleníge, mely mindkettőbe
néme elöltharna, ha valakol an éloden egymásba borsamánk. An nyujtos beres el nem
fagyokasam. Hogy era a dolgot kipsam korod értünk: harasi foverégéből iram. Tel-
hasalmurak ana is: hogy e léseam (lehenen hogy kelfisid) tota köthé ne emlegetél,
s ne valakolj.

Nóháia is igazán len Jánoska! hogy hajod idegygíngessé; már magam
is rácsok; felvegin épen így van. Örtölő fljngata van fegejnek. Hanem ha harmat
a kúty ir: cas rája! aója isen hogy papnájim! hogy mitor mi koraiok
megyünk: tri emel légy farsalabb! Ugy, mitor is menyint há, hogy ráod néme
a legalabmasabb időben menyint? An minden esere világotan irid meg.

Legy J. hony fajnálom! ha 20 évvel ifjabb volna sán el lehetne
neki nőmi; de mitor egy vendolomd ember, ilgen gyrmelés; an anár csönörleses!
Baráim! hűd el vepere néj és nemerreg rágyunk mi! Cs. an munda, mitor
a fűpör dnyer fűkefame, hogy: kaptam már de jó veres, kany-i Probertól!
éginél!! Mit ér an a flaralya? Mit ér an a nagynívés? ha an emlek nem tufa
a csombólos!

Isen áljin meg még egykor, deson millonfor, a kider Romanyffongal
s népm növelked emeseivel egykor! an illerő női megemlekerésed araduk.

Isen valesk!

4. H. Isfiamat gőrhajó pingéltán munda: ugy-e ilgen megyünk
Arany kőrin meg Arany Júliahor?!

iguharad Mikay